

عبدالله با اصراری تلاعی نکنست، هنگامی که وفات باقی مرا با تابوت بر درخانه‌ی ام اطمینان ببرید و بگویند - عزیز خطاب اجازه‌ی خواهد اگر موافق نکرد مرا درگذار محبوبیم رسول‌الله و پسر دستم ابوبلطفی رفی کنید. اگر اجازه نداد مرا به قبرستان ملین ببرید.

این ستاره شبان اسلام در سال ۶۰/۶۱ میلادی جسم از جهان بست. اما بادو خاطر او فخرگ فراموشی خواهد شد. لغوار وجودش در این دنیا خاموشی نهاد تا لغوار ابدی را در جوار خداوند پائی در باد.

سندی مشهوری درباره وفات تعیی صفتی مثل حضرت عمر فاروق این طور است: شش میلنه. سهیا مرد نکوئام طبیعت هرگز

مرده آن است که ناشن بمنکری نباشد
لازم به ذکری داشم که حضرت عمر در سال ۵۸۳ میلادی به دنیا آمد و بود. اینان تقریباً سه اسال کوچکش از رسول خدا و ۱۰ سال کوچکتر از حضرت (ابوبلطفی) بودند.

حضرت عمر ۴ بنا بر برق منابع از عذر عذر شریعه خلیفه‌ها در میان خلفای راشدین و بنی‌عاصی از بزرگترین و شاید آخرین فرمادروریان تمام دنیا و فضاهای مملکان در تمام طول تاریخ شناخته‌ی شود.

زمان مخالفت وی ۵۰ و سی سال بود وی سراج‌الممالک ۱۳ ذی الحجه ۳۲۴ هجری برابر به ۷ نوامبر ۱۶۴۴ میلادی در دست فیروز نوکل ایرانی در مردمانه شنیده شد. علی شریعه مفکر و دانشمند بزرگ ایران درباره حضرت عمری نویسد: "او (علی) اسلام را به یک قدر بزرگ جهانی بدل کرد و بزر قوه‌ی ایرانی (میراث‌النوری) های شرق و غرب را تکثیر و اسلام را بر ایران و مصر و فلسطین و ... حاصلیت نخورد او وارد

پرستگاه سرتیپ (میراطوری ها و سلطنت های زمینی) را
و حکم جوون یک نزدیکی بوسی فقیری نیست. پیاده
را (۵۰) رفت و برخان و خفت، او فرزندش
برادر بشاراب خود را در ماهه منکم شد برداشت
خود را زیارت نهاد و آنست دعی را با استفانی پرسید
چهارچهاری بی چس چراغی زنی و وفقی هم درست
هرگز رفتاده بود شرط را که با مشواری (انتقام)
خلیفه گذاشت، این بود که فرزند او عبدالله را
که بی رندر معروف بود. خلیفه نکنند^{۱۱}

پنا بر داشتنامه بربستانیها - عذر حاکم شروع می‌نماید
لختگی بر برابر مختلفین، پروردگار و خشن بود
اهل شدت به دلیل درادگری و افتاده از کرامی او
و احترام ویرانی برای او خانل هستند.

داشتنامه اسلام فی الواقع - عذر را (۱) احوالات خلیفه ای
نامید که هم ببار مفتری در پرستگاهی یک قاب (جتی ای) و
ویاسی ببر امت اسلام درسته است. (ماکستری
نگاهی قلعه و خوارالم) خطای را پیش ببرای آن بدنیال
درست. مسائل های مختلف و چاشش های متعددی جامع
الای را تهدیدی کرد مانند رابطه بین الفار و
معاجین، آرزویان از شراف ملک بروز خس و حسادت
بین فائیین و سرمیان های جدید، عاجزت امداد
به این سرمیان های وسیع ببراند شده اند. از دولت
سرگردانی ملین ملین می‌کند یا از

حضرت علیه السلام هنگامی که در پرستگاه بود. دلخوا
دار مشواری را ببری تحسین خلیفه بحدی تکلیف شود بی
از بخت و ممتاز شد بشاره علیه این ملکان بر خلاف
یک از خود منعوب کردند. این در حالی بود که به خلاف
یک از خودش نیز پیشیده بود